

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qua Distincte Et Succincte Explicantur,
quae ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

[§. II. De electione per Compromissum.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

tores vel contra electum, aut formam electionis à persona ad id deputata publica & solennis promulgatio fit hoc terè modo. Ego N. nomine meo, & eligentium, mibique consentientium invocata Spiritus sancti gratia in Episcopum, Abbatem, & eligo N. & electum prouuncio, & coram vobis publico in nomine Patris. &c. Suar. IV. de Relig. l. 2. cap. 5. num. 24. Canis. l. 1. tt. 11. Cucchus. l. 1. tt. p. 70. Tabiena. V. Electio. Barb. in c. Quia propter de elect.

V. Prædicta electionis forma non est in iure præscripta nisi pro iis Prælatis tantum, qui generalem & ordinariam iurisdictionem habent, quales sunt episcopi Prælati regulares, & ecclesiastū Collegiarum Præpositi, ab episcoporum iurisdictione exempti. Nam Lateran Concilium in c. quia propter pro ecclesiis viduatis tantum præscribit formam electionis. Non dicitur autem ecclesia viduata, nisi quæ pastorem suum velut sponsum amisit. Sponsus autem primo loco episcopus cœsetur, deinde Prælati episcopo minores. In aliis electionibus sufficit, quoctūq; modo consensus præstitutus maioris partis Capitularium, seu Collegarum, & consuetudo attenditur. Laym. QQ. Canon. pag. 67. & l. 4. Tract. 2. c. 12. n. 6.

VI. Dubium est, An scrutinii forma etiam in postulatione Prælati adhibenda sit? Adhibendam in non solenni postulatione, cùm Abbas, vel alias Religiosus ad episcopatum, aliamve Prælataram postulatur ex c. quia propter de elect. colligitur, quia æquiparatus vere electioni. Idem igitur in solenni faciendum erit à posteriori. Non minus enim sic postulatus ad prælataram ius consequitur, quam si solenniter

electus esset, ut cum Abb. in citatum cap. quia propter Silv. V. Postulatio & alii DD. notant Regin. l. 30. tr. 3. c. 14. Az. 11. l. 6. 17. Q. 3. refert opinionem quotundam, omnes in postulando concordes esse debere aded, ut vel uno discrepante irrita sit postulatio: quæ nimur gratiæ & favoris est. Verum obtinuit hodie contraria opinio. & majoris partis vota sufficiunt. Gofr. Off. Abb. Silv. V. Postulatio &c.

§. II.

De electione per Compromissum.

I. Per Compromissum facultas datur à Capitulo certis personis eligendi, quem prælatura dignum iudicarint. Patui enim refert, teste Paulo I. C. An ipse ordo (Decurionum) elegerit, an is, cuius ordo negotium dedit. Possunt autem Capitulares compromittere etiam in personas incertas; ita ut hi unum pluresve designent, per quos constituantur Compromissarii. Illud observatione dignum est, ne Compromissum fiat, unū solū de Capitulo impedire posse. c. si cōpromissarius de el. in 6. Moscon. l. 1. par. 1. c. 2. Vallens. l. 1. tt. 6. §. 4 Laym. l. 4. Tr. 2. c. 12. n. 7. Anton. Cucchus. l. 1. inf. tt. 7.

II. Compromissarii non nisi ex Clero sumendi sunt, quia à Laicis tractari ecclesiastica munia nequaquam convenit. Perinde fuerit autem, ex Capitularibus diligere Compromissarios, vel ex aliis, qui idonei censemur. Nec repugnat unum tantum constitui, v. g. episcopum, cui Capitulum ecclesiæ regularis, aut sacerdotalis subiectum est. Quo in casu episcopus eligerit primò, deinde Capitulo proponet, postea,

postes, si nihil obsteret, electum confirmabit. *Glo. & Innoc. in c. cum inter 21. de ele.* Ad primum cōducit numero impari elige-re Compromissarios, quamvis id nō semper necessarium sit. *c. Contingit de arbitris Az. 11. l. 6. c. 14. Qu. 11. Tusculus concl. 505.* *Laym. lo. cit. Silv. V. electio §. 11. n. 18.*

III. Compromissio sit vel absolutē, vel limitatē. In absoluta eligendi potestas tota in Compromissarios transfertur, ut quēcunque iudicaverint, dignum eliant. In limitata verò ad certum genus hominum restringitur. Nō admittitur hæc Compromissi forma, ut electus censeatur, in quem maior Compromissariorū numerus comparatione aliarum partium consenserit. v. g. Si ex septem Compromissariis duo cōsentiantur in Titium, alij verò in Sempronium, nō potest formari Decretū electionis de Sempronio quia electio per Cōpro-missū nomine totius Capituli facienda est. *Vnde Bonif. VIII. in c. sicut 21. de elec. in 6.* in electione per Compromissum promulgationem fieri vult ab uno aliquo nomine communi, & collectivo. *Ego N. nomine meo, & aliorum mibi consentientium eligo Semproniu. &c. Quod hie de elec-tione, de postulatione quoque dictū sit. Nā hæc quoque Compromissariis committi potest. V. Layman loco cit. Tabienam V. Electio §. 2 de forma Compromissi.*

IV. Nisi prohibitio obsteret, ex suo numero Compromissarii aliquē elegere possunt. Neque enim iure suo per Compromissum privantur. Neque convenit ex officio suo quempia dāmnu pati: multò minus ecclesia commodis obesse debet. Idē ex c. cūm in iure 33. de elec. liquet, ubi ex septē Compromissariis per tria vota electus suo addito pronunciatur legitimè in Decanū ele-

ctus, addita tamen clausula dummodò a-liquid Canonicū non obsteret. *V. Mosconian Par. 1. c. 2. ubi Ioannis XXII. exemplo con-firmat qui seipsum elegit, cūm Cardinales in ipsum solum compromisissent. Quod facti, nō iuris est, ut ibid. Monson. fatetur, & latè probat Roder. To. 11. Q. 54. ar. 9. & Silv. V. Electio §. 2 n. 19.*

V. Si quis cōpromissarius à collegis suis electus est, addere suffragiū suum potest, & de se factam electionem cōfirmare seu corroborare. Patet hoc ex n. prae. & arg. I. Planè iunct. *Glo. V. Potest ff. Quod cuiusq; univers. idem tradit Ioa. Andr. Imola. Cal-derinus & ex recentioribus multi: quia sic electus principaliter seipsum rō eligit, sed aliis eligentibus consentit, illoq; voluntatem approbans. Neq; de ambitu hic que-rendum, cūm ambitiosus minimè canta-tur, qui aliorum de se vero & benigno iudiicio subscrībit. Hinc sequitur, si tres elec-tores essent, quorū unus Titū eligeret, is suffragiū pro se suum addere posset, ita ut per duo ista suffragia censeatur electus. Si verò duo tantū forent, & unus alterum eligeret, poterit simili modo consentire. Deniq; si in unum tota potestas confera-tur, ordinariè quidē seipsum eligere non poterit, quia præsumitur cæco sui amore corruptum iudiciū habere: non videtur tamen rationi dissonum, sese aliis offerre, & proponere acceptandum. Quo obtenu-to causa quidem erit electionis suæ, se ta-men ipse propriè loquendo non e'git. Atque ita factum à Ioanne XXII. credide-rim, qui seipsum elegit in Pontificem dici-tur. *Azor tamen 11. l. 4. c. 2. Q. 8. elec-tione Ioannis pro rata & summa habrā putat, iū quia licuit illi ex Compromissi forma, tum quia postquā elegit seipsum, seu proposuit,**

O Cat-

Cardinales consenserunt & acceptarunt
Moscon l.1.par.1.c.8.p.185.Emman.Rodrig.
To II.Q.55 art.12.Silv.lo.cit & n.23.Bar
bosainc.si Petrus.8.Q.1.Armilla n.31.Zea
rola par.1.V.electio.§.Quarto.

VII. Compromissum communis consen-
su factum ordinarie revocari non potest.
Primò si res integra non sit, cum videlicet
substantialia in matu, iamque tractari
coepit de hoc vel illo eligendo: secus
si preparatoria tantum facta, cuiusmodi
est Missæ celebratio, & similia. Secundo si
in gratiam Compromissiorum à Capitu-
lariis eligendi potestas illis data sit.
Tunc enim instar gratuiti muneric, vel do-
nationis est, quæ revocari non solet, nisi
gravi urgente necessitate. Ceterum per se
expirat 1. tempore quod præfixum erat, si
nito 2. absoluta electione, quamvis ita.
3. si aliqua conditio servata non sit, vel si
in ecclesiæ utilitatem concessa potestas
sit, & res integra, ab iis, qui dederunt, re-
vocari potest: ita tamen, ut vel omnes de
Capitulo, vel certè maior pars in id con-
senferit, ne si paucorum arbitrio fiat, quod
semel placuit, displicere, temere videatur.
Silv V.Compromissum.n.24.& seq. Laym.
QQ Canon. pag.81.

VIII. Dubium est, si duo ex tribus in-
signum eligant, & propterea amittant jus
eligendi, in uolum reliquum tota potestas
recidat, vel porius ad Capitulum devo-
luatur? Affirmant aliqui cum Abb. in c. si
Compromissarius. de elect. in 6. ad unum
devolu, qui innocens, est, sed absque funda-
mento. Melius igitur alii in Capitulum
reducunt. Non enim præsumi potest cum
plures designarent, unius arbitrio remi-
tam subiicere voluisse. Novo igitur consi-
lio, alios Compromissarios creabunt, cum

instructione, & mandato electionem cele-
brandi. Sine novâ commissione enim,
qui semel errarunt in electione, ad aliam
progredi nequeunt c. Causam. V. Recipit de
el. Silv V.electio §.2.n.24. Anton. Cuculus
l.1 institut.7.

VII. Quando potestas eligendi data
cum conditione est, ut in consilium certas
personas adhibeant Compromissarii, ob-
servabunt 1. ut materie admoneant consi-
liarios, & tempus respondendi cōcedant.
2. ut nō existimant sibi necessarium sequen-
dum esse consilium, quia fieri potest, ut in
se bonum, hic & nunc tamen ecclesiæ cō-
modū non sit. Excipe, nisi Consultor in of-
ficio, vel administratione sit. 3. si mandatū
sit, ut aliquorum consilium audiant, v.g.
trium Abbatum, consilium in uno aliquo
trium illorum executioni mandati potest,
ilque eligatur, quamvis repugnet: quemadmodum
si mulieri prohibitum sit alienare quid absque consilio duorum cō-
sanguineorum, uni ex illis vendere potest,
non minus, atque aliis non consanguineis.

De electione per viam Spiritus Sancti.

I. **E**vius electionis formam hisce tem-
poribus raram, & vix cognitam
Mosconius l. de maiest. eccles. par.1.c.8.ita
describit. Cum electores intrant omnes si-
mol in locum, ubi electio facienda, seque
recipiunt ad irrandū de electione, prius
invocato subsidio Spiritus Sancti statim
unanimiter absque alio tractatu præcedē-
te omnes repenit in unam personam con-
sentient, ita ut quasi divina revelatione
absque alio hominis ministerio illum eli-
gerent, ut legitur de Fabiano Papo, Nico-
laeo episcopo, & similibus. Vnde dicitur, si
unus tantum contradiceret, talis electio

non

non teneret in simili formâ, præsumendo videlicet, non dissensionis, sed unionis Spiritum esse, qui ad certum hominē eligendum impellit. *Paratis. Vallenſis l.1. tt. 6. § 4. Anton. Cucchus pag. 65. Silv. V. electio n. 28. Armillan. 56.*

H. Quod à Mosconio hic, & in c. quia propter de elect. dicitur quasi divina revelatio ne nō eodem ab omnibus sentu accipi tur. Aliqui enim nō diminutionis, sed veritatis notam esse, ut in c. Parochianis de decimis & c. 1. *Ioan. quasi unigeniti à patre:* alij cum Ostiensi duas electionis formas indicari putant: quantum una verè per inspirationem fiat, qualis erat Nicolai, Ambrosij, Severini, & quorundam aliorum; altera non per veram inspirationem, sed instar veræ, ut quando non constat à Deo procedere, sed præsumitur, eò quod nullo precedente tractatu electores in unū aliquem cōsentient, ita ut repente unus post alium sine intervallo eundem eligat. *Abb. in c. Quia propter de elect. Oldr. cons. 155. Annot. Lancelotti l. 1. tt. 6. Ioan. Andr. in c. quia propter de elect. nn. 40. Biazius in Di rector. elect. par. 3. c. 16. & alii ap. Barbosam in c. cit. quia propter n. 31.*

III. Dubiū est quale peccatiū sit, eligere dignū, vel minus dignū excluso digniore, ad beneficium vel prælaturam ecclesiasticam. Breviter, quia à Theologis discuti accuratius solet in *Tr. de iustitia & jure.*

R. 1. Qui indignum scienter eligit, mortaliter peccat, & tenetur ad restitutionem omnī damnoū, quæ inde cōsequuntur. Est communis & per se nota. Nā gravi ma lo temp. vel ecclesiā affici, ad quod uti ca vendū antequā fieret lege charitatis, & iustitiae tenebatur; ita postquā illatum est, ad reparandū obligatur. Porro dignitas ge-

neratim loquendo cōsistit in eo ut sit aptus & sufficiens ea præstare, quæ officiū ad quod eligitur, requirit. *Card. Lugo disp. 35. Sect. 1. Sanchez l.2. Consil. 6. 1. D. 45. Silv. n. 18. Armillan 21.*

R. 2. Qui dignum eligit, excluso digniore per se loquedo etiam letali peccato le obstringit. Ita multi Theologi, sum mistæ & Canonistæ apud *Azor 11. 16. c. 15. Sanch. l.1. consil. 2. Lessium c. 34. dub. 14. Arragonum Q. 63. art. 2. Comitol. l. 1 q. 77. Omissis antiquioribus Con. Trid. s. ff. 24. c. i. peccate mortaliter Antistites dicit, nisi quos digniores & magis ecclesiæ utiles iudicaverint, præficiēdos curaverint. Item c. 18. præcipit eligi, qui cæteris magis idoneus censemur ad curā animarum. Vnde tamen aliqui occasionem sumunt restringendi ad beneficia curata, & Prælaturas ma jores, cuiusmodi est episcopatus. *Alexander Par. 2 Q. 119 art. 3. Card. Lugo disp. 35. sect. 1. Consuolus autē l. cit. hanc opinionē hoc tempore post Constitutionem Pii V. in conferendis. An. 1566. editā non solū verissimam, sed totā esse defendendā, quādo nimis de beneficiis curatis, & per con cursum conferendis agitur. V. Barb. latē de offic. & potest. Parochi pag. 29.**

Dixi. Multos Theologos, Summistas & Canonistas ita sentire, quia aliqui mitiore sententiam tenent, non peccare videlicet, qui minus idoneū eligūt ad beneficū aut Prælaturā, quia priū libi favere. *Coc. Trid. s. ff. 7. c. 3. ubi nihil aliud requirit, nisi ut beneficia ecclesiastica, præsertim curam animarum habentia personis dignis, & habilibus cōferantur. c. Constitutis V. Magis utilem. de appell. c. Licet. V. Qui præstantior 8 Q. 1. c. Quoniam V. Qui maioribus de iure patron. & c. 2. de officio Pastoris.*

O 2 V. San-

V. Sanctior. quibus omnibus in locis Glos-
sa docet satistacere, qui dignum eligit. Est
autem, inquit, bonus eo ipso quod malus
non est. Certè otus grave & insupporta-
bile videtur; in omni ele^tione digniores
secernere, & præferre: adeoque nemini
imponendum, nisi lege aliqua vel manife-
sta ratione evincatur. Quam ob causam
plerique episcopi, teste Arragono Q. 63.
art. 2. à contraria sententia in praxi rece-
dunt, quos omnes quis arguat de peccato?
Certè Bannez Q. 63. a. 2. excusat patro-
nos, qui dignos tantum prælentant, eò
quod opinionem probabilem sequantur.

R. 3. In quinque casibus licet eligere
dignum, digniore excluso. Primus est, si
patronus præsentet. Secundus, si benefi-
cium ex institutione suâ alicui de familiâ
conferendum sit. Tertius, si digniores pro-
beneficiis curatis necessarii sint. Quartus, si
plurimum suffragia inclinent in indignissi-
mum, nihilque profuturum censeatur
meum suffragium, expedit ad impedien-
dam electionem indigni, minus dignum
eligere. Quintus, qui in favorem alterius
resignat beneficium, non tenetur inquire-
re, quinam digniores sint, sed cuiuscunq[ue]
voluerit, modo dignus sit, conferre potest.
Covarr. in reg. peccatum par. 2. §. 7. Caiet.
V. Beneficium Navar. c. 17. n. 72. Arrag. Q.
63 art. 2. Bannez ibid. Sanchez. L 1. Con-
sil. D 45. Fm. Sa. n. 9. Salon. q. 63. a. 2. Tan-
nerus disp. 4. Q. 8. Dub. 2. n. 17. Diana:
p. 2 tr. 15 resol. 38. Par. 4 tr. 4. Re-
sol. 210. tr. 15. Resol. 40.

**

§. III.

De Postulatione.

I. Postulatio generatim loquendo est
gratia petitiō secundum Goſt. cum
aliqua vehementia seu maiore affectu. A-
pud Iuris Coſultos duplicitē accipitur.
I. pro Vocatione, seu advocatione, per
quam desiderium suum unusquisq[ue], apud
eū qui iuti præſt, exponit, vel alterius de-
ſiderio contradicit. I. ſciendum §. 1. I. Pa-
ulus 1. & ibi Bart. ff. de legib. item c. 1. de po-
ſtulando 2. eſt unus ex modis providendi
ecclesiæ vacanti, & definitor, alicuius per-
ſonæ, quæ eligi non prohibetur, nō prop-
ter vitium, sed propter defecuum, qui ta-
men non omnino inhabilem reddit, ad
providendum ecclesiæ concors, & certa
Capituli petitiō. Summa Confess. Pifana-
Archiep. Silveſt. V. Postulatio Prælatorum
n. 1. Quod dicitur Concors in duabus Ca-
pituli partibus salvatur. Certitudinem pa-
rit unius tantum petitiō, excluso quolibet
alio. Vallens de benef. L 1. tt. 3. n. 6.

II. Non omnis unius generis eſt Poſtu-
latio, ſed duplicitē facit Panorm. in c. Quia
propter de elect. alia ſolennis eſt, alia non
ſolennis, aut ſimplex. Per hanc poſtulatio
nō acquiritur ius prælaturæ, ad quam vo-
catur, ſed tollitur inhabilitas, propter quā
eligi non poterat, puta, ſi filius familiæ à
patre ſuo, in cuius potestate eſt, vel regu-
laris profesus ab Abbatे, vel prælato de-
poſtit, iſque conſentiat, cūm abſque ta-
li conſenſu regulari nulla dignitas confe-
ratur. Solennis dicitur, per quam, quia ni-
hil impedimenti eſt, prædictum ius acqui-
ritur non ſecus ac per electionem. Porri-
girur